

petakarjem da pravica voliti. Če je ta pravica tudi le naravna posledica tega, da jo že imajo pri volitvah za državni zbor, bode ta prošnja vse eno brž ko ne brez uspeha. Laži-liberalizem se boji pravega ljudstva. — Zdravilni oddelek nemškega viteškega reda je že prišel v Sredec; v njem so trije ranocelniki devet usmiljenih sester in tri druge strežnice. — Na Ogerskem je liberalna stranka vzprejela načrt postave o podaljšanju mandatske dobe (od 3 na 5 let) v generalni in specialni debati. — C. kr. namestnik v Dalmaciji, baron Jovanović je umrl.

**Vnanje države.** Vojska med Srbi in Bolgari še noče priti do konca. Črta, kjer naj stojé Srbi pa Bolgari, dokler trpi preminje, se je sicer dognala, a vojščaki se izmenijo malo za-njo, za to še se strelja sem ter tje, v celem pa je že premirje. Srbi sicer rožljajo z orožjem, kakor da bi se na vojsko še le zdaj prav pripravljali, vendar pa pomeni to rožljanje menda le to, naj Bolgari ne stavijo prehudih pogojev za mir. Imeli so te dni vojni svet, ali kaj so v njem sklenili, o tem molčé, pravi se, da so izjemno stanje za celo Srbijo sklenili, t. j. da so po vsej kraljevini še samo vojne postave v veljavi. Vojni minister Petrović je umaknil se dosedanjemu polkovniku Fanasovića, lovorov venec ni, ki ga je vzel seboj. — Turčija je poslala do vevlasti okrožnico, v kateri trdi, da ima le ona pravico sklepati mir s Srbi, ne pa Bolgari, ker so ti njeni podložniki. Nemški cesar hoče podeliti bolgarskemu knezu veliko svetinjo za zasluge v vojski, to pa menda najbolj za to, da more ruski car vzprejeti ga na novo v svojo milost. — Vzhodnja Rumelija, za voljo katere se je vojska vnela, ne mara vzprejeti sultanovega namestnika ter se hoče Bulgarije držati. To bo tudi bržkone obveljalo. — Nemčija še vedno izganja tujce iz svojih pokrajin in knez Bismark se je zato sklical v državnem zboru na osebno voljo cesarja, zoper njo ne smel bi pa nihče kaj reči. — Na Angleškem imajo volitve, vladna stranka ima večino; konservativci pa Parnellova stranka imajo skupaj le za en glas več, kakor vladni liberalci. — Francozom se mili iti iz Tonkinga, najrajši bi ga obdržali v svoji oblasti, krvi in denarja so res za-nj veliko izgubili. — V Algeriji je bil v noči od 3. na 4. dne t. m. potres, najhuje v Mukari, Beidi in Medei, več hiš se je razrušilo. Ves Mesilo je pokopalo, do sedaj so našli 32 mrtvih pa 12 ranjenih ljudi.

## Za poduk in kratek čas.

Gregor Jož. Plohel, doktor bogoslovja, dekan in nadžupnik Ptujski.

(Dalje.)

Iz tiste listnine, pisane do prečastitega knezoškofijstva, dne 19. dec. 1793, najbolje go-

tovo izpoznamo, da je bil naš Gregor pravi mož na svojem mestu, ker nikakor ne kaže misliti, da bi bil on svojemu škofijstvu pisal stvari, ki jih ni storil, ter niso resnične, gotovo ne; iz tega pisma pa je razvidno:

a) G. Plohel je ljubil lepoto hiše božje; cerkev je najimenitnejši kraj za duhovnega pastirja, je središče njegovega vzvišenega delovanja. Župna cerkev sv. Jurja v Ptujju je najlepša, blizu največa in menda najstarša med vsemi cerkvami med Dravo in Muro na Slovenskem. Predolge bi bile naše črtice, ko bi hoteli celo zgodovino tega krasnega hrama božjega pisati; tiste, ki zanimajo cerkvene stavbe in slogi, in so nemškega jezika zmožni, naj vzamejo v roke: „Blätter des christlichen Kunstvereines der Diözese Seckau“ l. 1884, št. 11, tam najdejo od strokovjakega peresa zapisano, kako da je ta krasna hiša božja v teku stoletja dobila sedanjo podobo. Tukaj omenimo le toliko, kolikor bi utegnili večino čitateljev „Slov. Gosp.“ zanimati.

V št. 45. „Slov. Gosp.“ smo rekli, da je rajni Fran Uvetko, Ptujski nadžupnik, jako slovesno l. 1846. obhajal tisočletnico posvečenja cerkve sv. Jurija v Ptujju. Od tiste prvotne cerkve, katero bi bil, kakor trdi Povoden, nadškot Solnogradski Arno, že l. 785 staviti začel, in bi jo bil Luipram l. 846. posvetil, je v zidovju sedajne cerkve menda še le malo ostankov. Podoba ladije, stebrov in še več drugih znakov kaže na novejši romanski slog. Divji Magjari so l. 1052 mesto Ptuj napadli in razdali in tudi hiši božji niso prizanesli, tako pa je prišlo, da so verniki skoraj znovi v prvi polovici 12. stoletja cerkev morali zidati. Pa tudi ta še ni imela obstanka; — v l. 1396. so zverinski Turčini prvokrat pustošili po naši slovenski zemlji, stari Ptuj oropali, ga do cela požgali in 16.000 ljudi seboj v sužnost tirali: tudi cerkev je gotovo pogorela; in tako je še pač trebalo nekoliko let, pred ko so si ostali verniki toliko opomogli, da so se tudi poprave cerkve mogli lotiti. — V prvi polovici 15. stoletja so težavno delo dognali, (1411—1440.) in hram božji je dobil sedanjo podobo v svojih glavnih delih, — trojna ladija, presbiterij in musikalni kor — vse, kakor še dandanašnji vidimo. Štiri kapele — sv. Frančiška, Dizmasa, žalostne Matere božje in sv. križa — so pa vse iz novejše dobe. Zadnjo sv. križa postavil je Plohel l. 1778: kakor trdi v omenjenem pismu: „Sozidal sem eno kapelo in 2 oltarja ter oskrbel različno cerkveno spravo skoraj brez vsega povračila. Zvonik, ki se je že hotel podreti, sem dal lansko leto (1792.) zvečine na svoje stroške v znesku 6000 fl. popraviti in z bakrom pokriti.“ (Dalje prih.)

Smešnica 50. Nočni čuvaj vsede, ne da bi hodil v noči po mestu, na klop ob neki hiši

in zaspi. Župan, ko gre po polnoči iz krčme domov, sliši ga na klopi smrčati; stopi tedaj k njemu in ga vzbudi: „He, prijatelj, kaj vas plačamo za spanje?“ Čuvaj, predrativši se, mu odgovori: „Brez zamere, gospod! Hotel sem le ponočnjakom lep izgled dati, da je noč za spanje, ne pa za postopanje.“

## Razne stvari.

(Milosrčnost cesarjeva) Svitli cesar so v svojem in v imenu svoje rodbine izročili lepo svoto 3000 gld. za srbske in bolgarske ranjene vojščake.

(Preostra kazen.) Une gimnazijalce v Celju, ki so ob godu svitile cesarice zoper povelje ravnatelja bili v cerkvi cesarsko pesem slovensko peli, zadela je huda kazen, dva so izključili, mnogo drugih pa čaka zapor od 2 do 16 ur. — Nepokorščina zasluži v resnici kazen, ali ta zdi se nam le prehuda, upamo tedaj, da ne potrdijo te sodbe višje šolske oblasti. Naše gg. poslance pa prosimo, naj se pri njih potegnejo za kaznjence.

(Iz cerkve na pokopališče.) Malar, ki je bil v stolni cerkvi v Mariboru z lestve padel, je umrl v bolnišnici, ne da bi se pred smrtjo še bil zavedel. V petek so ga slovesno pokopali in so ga vsi delalci pri cerkvi spremljali na zadnji poti na pokopališče.

(Paradiž v plamenu.) Kakor se brzojavi iz Moskve, je tam v nedeljo nemško gledališče, z imenom Paradies, pogorelo, sprednji del je ogenj popolnem uničil, drugo so rešili. Kdo je bil zapeljiva kača, to še do zdaj ni znano.

(Nasledek zanikarnosti.) V noči 3. do 4. t. m. se je v Brstju za Ptujem kmet J. Kuhar na slivi tik svojega doma obesil. Na drevo si je lestev pristavil in še s svetilnico si ogledal, kam bi se naj obesil. Mož je več časa po klopéh oštarij, kakor pa ob plugu na polju preživel.

(Požar.) V noči 20. novembra unel se je ob enih ogenj pri Urši Kukovec, posestnici v Trnovcih pri sv. Tomažu, ter ji je gospodarsko poslopje do tal zgorelo, tudi je ogenj troje krav, čvetero svinj in nekaj kokoši vkončal.

(„Slovenija“.) Društvo slovenskih slušateljev na Bečkih vseučiliščih, „Slovenija“, napravil je v slavo dr. Fr. Preširna dne 9. t. m. veliko slavnost v dvorani „zur Stadt Wien“. Vspored je jako zanimiv in kaže, da je življenje pri mladih Slovanih vzajemno, kajti Čeh Jiřík in Hrvatski „Zvonimir“ je sodeloval s Slovenci.

(Nekaj o kongru.) Čč. gg. duhovnike opozarjamo na članek „o kongru“ v „Südost. Post“.

(Utonil) je Jurij Ogrinc, posestnik v Konjicah, v potoku za svojim mlinom. V jutro so ga mrtvega našli.

(Cigani.) Pri c. kr. okr. sodnji v Arvežu naznanil je V. Sörgi, posestnik v Ginski vesi, da so cigani vlomili v njegovo hišo in iz nje za 205 fl. razne obleke odnesli.

(Dva zrela ptiča.) V gostivnici gosp. M. Bauer v Ormožu sta gosposka zakonska, doma nekje na Ogorskem, prenočila, sploh si dala dobro streči, potem pa sta jo na tihem pobrisala, ne da bi vprašala, koliko sta potrošila.

(Visoka priklada) Deželni zbor je privolil, da sme občina v Preborju 63 % in občina sv. Florijan v Stojnem selu 110 % od direktnih davkov pobirati. To je velik davek.

(Smrt dušnega pastirja.) Č. g. M. Kramberger, župnik v Artičah, je dne 7. t. m. za plućnim vnetjem umrl. Naj počiva v miru!

(Opominj.) Udje kmečkega bralnega društva v Rušah, ki še niso svoje udnine odrajtali, prošeni so vljudno, naj to storijo kmalu, da se more skleniti račun.

Za odbor: Luka Hleb.

(Spremembe pri sodnijah.) Okrajni sodnik pri sv. Lenartu, g. Anton pl. Wurmser imenovan je svet. tajnik pri okrožni sodnji v Celji.

Okrajni sodniki so postali gg.: Viktor Pramberger v Kozjem, dr. Amon Zhuber pl. z Okroga v Šoštanju, Karl Venger pri sv. Lenartu. Prestavljeni so gg. okrajni pristavi Janez Langerholz v Ptuj, Edvard Benedikt, Toussaint Deu in dr. Vladimir Kövess v Celje.

Sodnijskimi pristavi imenovani so auskultanti gg.: Alojzij Auditor za Vransko, Alojzij Doksat za Šmarje. Na prošnjo prestavljeni so gg.: okrajni sodnik Rudolf Khern od Šoštanja v Laški trg, Alojs Rothschedl od Šmarja v Maribor d. b. in Anton Brumen v Slov. Bistrico.

(Spremembe pri učiteljstvu.) Učitelja sta postala: Jože Albrecht pri sv. Miklavžu pri Ormožu in Miha Ratej v Topolšici.

(Za družbo vednega češčenja) so podarile naslednje župnije: Vurmberg 5 fl. 60 kr., Dramlje 6 fl. 35 kr., Fram 7 fl. 2 kr., Pilštanj 9 fl., sv. Magdalena v Mariboru 21 fl., Teharje 4 fl. 12 kr., sv. Peter pod sv. gorami 5 fl. 30 kr., Vransko 20 fl., Čadram 60 fl., sv. Ropert v Slov. gor. 5 fl., sv. Lenart v Slov. gor. 3 fl., Mala nedelja 7 fl. 40 kr., Zibika 11 fl.

## Služba cerkvenika in organista

se odda s 1. prosincem 1886 pri sv. Andreju v Svičini.

Prihodki dobri s prostim stanovanjem. Prošnik, ki je dober cecilijanec, naj se osebno oglasi.

1—2

Cerkveno predstojništvo.